UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

Decima nona causa. Dat decima nona præsul clero monachatum. Tres quæstiones decimæ nonæ causæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Unde Pelagius 1 Papa *ait.*

ELeutherius *a* frater & Coëpiſcopus noſter quæritur, quòd mater ejus in caſa, quæ caſtellum dicitur, oratorium conſtruxerit, ac dedicaverit, & in eodem loco monachos conſtituerit, ex quibus unus eſt Presbyter. Hoc autem tempore dedicationis inter Epiſcopum Cardellum (cujus ipſa diœceſis eſt) matrem ſuam aſſerit conveniſſe, ut quidquid dedicationis, vel natalis martyrum die, quorum in eodem monaſterio reliquiæ ſunt, per fidelium oblationes intraverit, medietatem quidem habeat ipſum monaſterium, medietas autem Epiſcopo offeratur. Contra quam conventionem Marium Presbyterum (ſive ſciente, ſive neſciente Epiſcopo) monachis ipſis, vel Presbytero, qui ex eis eſt, vim dicitur intuliſſe, & frequenter moleſtias generare, ita ut memoratum Presbyterum propè cæciderit, & Miſſas eum facere nullo modo permittat; dicens, ut quaſi penſionis nomine aliquid ſtatuere debeat. Hæc igitur omnia diligenter te examinare jubemus, & ſi apud te evidenti ratione *b* conſtiterit, quia tempore, quo dedicatum eſt ipſum monaſterium, conditiones ſuperius poſitæ convenerint, ſervari eas ex noſtra auctoritate præcipimus, nec aliud amplius exinde ab aliquo exigatur *c*. Si verò nil tale conſtiterit *d*, mediante quid Epiſcopo ipſi nomine eulogiæ offerri debeat, inter ipſos monachos & Presbyterum volumus definiri: ſalvo tamen eo, ut Presbyter Gaudentius, qui etiam monachus eſt, Miſſas in monaſterio ſuo, ſicut conſuevit, facere à nullo ulterius debeat prohiberi.

1 ¶ Pelagius] *Antea legebatur*, Gelaſius. *Mutatum eſt ex Polycarpo, & quia ſuprà diſt. 91. c. Eleutherius. alia pars hujusmet epiſtola citatur ex Pelagio: & Anſelmus, qui hoc & illud caput conjunctè affert, Pelagio tribuit.*

C. XXXI. ¶ *Conſueta ſervitia Epiſcopis monaſteria exhibeant.*

Item Vrbanus ſecundus.

SErvitium, quod monaſteria, aut eorum eccleſiæ à tempore Gregorii ſeptimi uſque ad hoc tempus fecerunt, & nos concedimus.

Canonica ergo jura, quibus monaſteria ſubjecta non ſunt, ſynodales exactiones intelliguntur. Non e *enim cogendus eſt Abbas (ſicut in concilio Turonico ſtatuitur) ad ſynodum ire, niſi aliqua rationabilis cauſa exiſtat. Sunt etiam quadam ſervitutis officia, ut angaria operum, crebra receptiones, annua exactiones, multationes peccantium, à quibus omnibus monaſteria libera ſunt.*

CAUSA XIX.

DUo clerici ad monaſterium tranſire voluerant: uterque licentiam ab Epiſcopo ſuo petiit: unus relicta eccleſia propria eo invito, alter dimiſſa regulari canonia f *cœnobio ſe contulit.*

1 *Modò quæritur, ſi Epiſcopus debeat permittere, ut relicta propria eccleſia clericus monaſterium ingrediatur.*

2 *Secundò quæritur, ſi Epiſcopus licentiam dare noluerit, an eo invito monaſterium poſſit adire.*

3 *Tertiò, ſi contigerit ipſos regulares canonicos fuiſſe, utrum concedendus eſſet eis monaſterii ingreſſus.*

QUÆSTIO I.

QUod Epiſcopus licentiam clericis adeundi monaſterium dare debeat, in Toletano 4. concilio *præcipitur, in quo c. 49. ſic ſtatutum legitur.*

C. I. ¶ *Non debet negari ingreſſus clericis, qui monachorum propoſitum appetunt.*

CLerici *a*, qui monachorum propoſitum appetun(t) (quia meliorem vitam ſequi cupiunt) liberos eis à Epiſcopis in monaſteriis largiri oportet ingreſſus, ne interdici propoſitum eorum, qui ad contemplatio(nis) deſiderium tranſire nituntur.

1 ¶ Nec interdici] *Hæc uſq; ad finem abſunt à manuſ(cri)ptis, ſunt tamen in concilio.*

QUÆSTIO II.

INvito verò Epiſcopo clericum ejus à nullo eſſe ſuſcipiend(um) Leo Epiſcopus b *teſtatur, ſcribens Anaſtaſio* c *Theſ(salonicenſi)* *cenſi Epiſcopo, epiſt. 82. al. 84. c. 9.*

C. I. ¶ *Invito Epiſcopo ejus clericum nemo ſuſcipiat.*

ALienum *d* clericum, invito Epiſcopo ipſius, ne(mo) ſuſcipiat.

Sed ſubaudiendum eſt, niſi ad propoſitum melioris vitæ tr(anſire) voluerit. Tunc enim liberum eſt illi, etiam Epiſcopo contradic(ente) monaſterium ingredi.

C. II. ¶ *Qui monachorum propoſitum appetit, etiam invito Epiſcopo ſuſcipiendus eſt.*

Unde Vrbanus Papa II. *in capitulo ſancti Ruffini* e

DUæ *f* ſunt, inquit, leges, una publica, altera pri(vata). Publica lex eſt, quæ à ſanctis Patribus ſcriptis co(n)firmata; ut eſt lex canonum, quæ quidem pro(pter) tranſgreſſiones *g* eſt tradita. Verbi gratia: Decre(tum) eſt in canonibus, clericum non debere de ſuo Epiſc(opa)tu ad alium tranſire ſine commendatitiis literis ſui Epi(ſ)ſcopi: quod propter criminoſos conſtitutum eſt, ne (vi)delicet infames ab aliquo Epiſcopo ſuſcipiantur pe(rso)næ. Solebant enim officia ſua, cùm non poterant in (ſuo) Epiſcopatu, in alieno celebrare; quod jure præcep(tis et) ſcriptis deteſtatum eſt. ¶ Lex *h* verò privata, qu(æ) inſtinctu Sancti Spiritus in corde deſcribitur: ſic(ut) quibuſdam dicit Apoſtolus. *i* [Qui habent legem Dei ſcriptam in cordibus ſuis.] & alibi: *k* [Cùm gentes legem non habeant, ſi naturaliter ea, quæ legis ſunt, faciunt, ipſi ſibi ſunt lex.] Si quis horum in eccleſia ſub Epiſcopo populum *l* retinet, & ſæculariter vivit, (affla)tus Spiritu Sancto in aliquo monaſterio, vel regulari canonia *m* ſalvare ſe voluerit, quia lege privata ducitur, nulla ratio exigit, ut à lege publica conſtringatur. Dign(i)or eſt enim lex privata, quàm publica. Spiritus *n* qui(dem) Dei lex eſt, & qui Spiritu Dei aguntur, lege Dei du(cuntur): & quis eſt, qui Spiritui Sancto poſſit dignè reſiſtere? Quiſquis igitur hoc Spiritu ducitur, etiam Epiſcopo contradicente, erat liber noſtra auctoritate. Juſto enim lex non eſt poſita: ſed ubi *o* Spiritus Dei, ibi libertas. Et ſi Spiritu Dei ducimini, non eſtis ſub lege.

QUÆSTIO III.

CAnonicos autem regulares ad monaſterium tranſire ... auctoritatibus prohibetur.

C. I. ¶ *Regulares canonici, monachi fieri non debent.*

Unde in concilio Educenſi *congregato ſub Gregorio VII. legitur.*

NUllus Abbas vel monachus canonicos regulares à propoſito profeſſionis canonicæ revocare, & ad monaſticum habitum trahendo ſuſcipere audeat, ...

a *Anſ. l. 7. c. 145. Polyc. l. 4. tit. 27.* b *al. veritate.* c *alit. ... tentetur exigere.* d *al. convenit.* e *diſt. 18. Epiſcopus non debet.* f *al. canonica.*

a *Polyc. l. 13. tit. 15. & l. 4. tit. 34. Burch. l. 8. c. 21. Ivo p. ...* b *In concilio Aquiſgranen. cap. 58.* c *Antea legebatur ...* *Narbon.* d *Anſ. l. 6. c. 161. Burch. l. 8. c. 42. Ivo p. 6. c. ...* *Ruffi.* f *Polyc. l. 4. tit. 31. Gal. 3.* g *al. tranſgreſſores.* ... *cet. extra, de regular.* i *Rom. 2.* k *Ibidem.* l ... *Polycarp.* m *al. canonica.* n *Rom. 7. & 8. 1. Tim. 1.* o ... *rinth. 3. Galat. 5.*

nachi fiant, quandiu ordinis ſui eccleſiam invenire quiverint, in qua canonicè vivendo, Deo ſervire, & animam ſuam ſalvare poſſint. Quòd ſi temerario auſu id agere tentaverint, anathematis vinculo obligentur.

C. II. ¶ *De eodem.*

Item Vrbanus Papa II.

MAndamus *a*, & univerſaliter interdicimus, ne quis canonicus regulariter profeſſus, niſi (quod abſit) publicè lapſus fuerit, monachus efficiatur. Quòd ſi decreto noſtro contraire præſumens id agere tentaverit, ad ordinem canonicum præcipimus ut redeat, & deinceps memorialem *b* cucullam deferat, & ultimus in choro maneat.

Subaudiendum verò eſt, niſi cum patris ſui licentia religionis propoſitum induerit. Unde Vrbanus Papa II. *ſcribit Abbati ſancti Ruſſini c.*

C. III. ¶ *Patris ſui conceſſione regulares canonici monachi fieri poſſunt.*

STatuimus *d*, ne profeſſionis canonicæ quiſpiam, poſtquam Dei vice ſupra caput ſibi hominem impoſuerit, alicujus levitatis inſtinctu, vel diſtrictioris religionis obtentu, ex eodem clauſtro audeat ſine patris 1 & totius congregationis permiſſione recedere. Diſcedentem verò nullus Abbatum vel Epiſcoporum, nullus monachorum ſine communi literarum cautione ſuſcipiat.

1 ¶ Patris, &c.] *In tribus vetuſtis codicibus legitur,* patris totius congregationis: *apud Ivonem,* ſine Abbatis totiusque congregationis.

2 pars. *Quæritur ſi monaſteria, quæ ſemel dedicata ſunt, poſſint tranſire in clericorum vel ſæcularium habitacula. Quod* in Chalcedonenſi concilio *omnibus modis prohibetur, c.24.*

C. IV. ¶ *Quæ ſemel ſunt dedicata monaſteria, ſemper monaſteria perſeverent.*

QVæ *e* ſemel dedicata ſunt monaſteria cum conſilio Epiſcoporum, maneant perpetuò monaſteria: & res quæ ad ea pertinent, monaſteriis reſervari oportet, nec poſſe ea ultrà fieri ſæcularia habitacula. Qui verò permiſerit hoc fieri, ſubjaceat his condemnationibus, quæ per canones conſtitutæ ſunt.

¶ *Hæc verſio parum diſcrepat à Dionyſiana, quam afferunt Burchardus & Ivo, c.22.*

C. V. ¶ *Qui loca ſacra, communia diverſoria fecerit, clericus deponatur, laicus excommunicetur.*

Item in ſynodo ſeptima, *c.13.*

QVoniam à quibuſdam viris quædam venerabiles domus ſurripiuntur, tam videlicet Epiſcopia, quàm monaſteria, & facta ſunt communia diverſoria: ſi quidem voluerint hi qui hæc retinent, reddere ea, ut ſecundùm antiquitatem reſtaurentur, benè & optimè eſt: alioquiſi de ſacrato catalogo fuerint, hos deponi præcipimus: ſi verò monachi vel laici, excommunicari: quos nimirum conſtat condemnatos eſſe à Patre, & Filio, & Spiritu Sancto; & deputentur ubi vermis *f* eorum non moritur, & ignis non extinguitur: quia voci Domini adverſantur, qui dicit: *g* [Nolite facere domum patris mei domum negotiationis.]

¶ *Initium hujus canonis in ſynodo ſeptima ab Anaſtaſio verſa ſic habet.* Quoniam propter calamitatem, quæ pro peccatis noſtris in eccleſia facta eſt, ſubreptæ ſunt à quibuſdam viris quædam venerabiles domus, tam videlicet, &c. *Ex ejus autem verſionis duobus manuſcriptis exemplaribus nonnulla ſunt in hoc capite emendata.*

3 pars. *Quæritur de his, qui ad converſionem veniunt, quo tempore debeant tonſurari. De his ita ſcribit* Gregorius *Fortunato Epiſcopo Neapolitano lib.8. epiſt.23.*

a *Polyc. lib.4. tit.31.* b *memoriale ſuæ præſumptionis cucullam.] Polyc.* c *al. Ruſſi.* d *Ivo p.6. c.411.* e *Polyc. l.3. tit.15. Anſ. l.5. c.60. Burch. lib.3. c.19. Ivo p.3. c.17. & 22. Pann. l.2. c.15.* f *Marc.9. ex Eſa.66.* g *Ioan.2.*

C. VI. ¶ *Antequam biennium in converſione compleverit, aliquis tonſurari non debet.*

MOnaſteriis *a* omnibus fraternitas veſtra diſtrictiùs interdicat, ut eos, quos ad converſationem *b* ſuſceperint, priuſquam biennium in converſatione *c* compleant *d*, nullo modo audeant tonſurare. Sed hoc ſpatio vita, moreſque eorum ſollicitè comprobentur: ne quis eorum aut non ſit contentus eo quod voluit, aut ratum non habeat, quod elegit. Nam dum grave ſit inexpertos hominum ſociari obſequiis, quis poſſit dicere, quàm ſit gravius ad Dei ſervitiũ improbatos 1 applicari? Miles verò, ſi converti voluerit, priuſquam nobis renuntietur, nullus eum ſine 2 noſtro conſenſu qualicunque præſumat ratione ſuſcipere.

1 ¶ Improbatos applicari] *Antea legebatur,* improbos applicare. *Emendatum eſt ex originali impreſſo & manuſcripto.*

2 ¶ Sine noſtro] *Hoc præcipit eo tempore B. Gregorius, ne omninò videretur contemnere legem, quam Mauritius Imperator tulerat, ne milites ante completum tempus militiæ in monaſterium recipi poſſent: quam legem idem Gregorius lib.11. indict.11. epiſt.61. ipſi Mauritio ſcribens, vehementer reprehendit: quod auctor gloſſæ non videtur attendiſſe.*

4 pars. *Quæritur, ſi ingreſſis monaſterium ultrà relinquatur licentia teſtandi.* Hoc Gregorius *prohibet, ita ſcribens Ianuario Caralitano Epiſcopo, lib.7. indict.2. epiſt.7.*

C. VII. ¶ *Poſt monaſterii ingreſſum nulli relinquitur licentia teſtandi.*

QVia *e* ingredientibus monaſterium convertendi gratia, ulterius nulla ſit teſtandi licentia, ſed res eorum ejuſdem monaſterii juris fiant, aperta legis definitione decretum eſt.

C. VIII. ¶ *Poſt monaſterii ingreſſum eidem monaſterio omnia ſunt conferenda.*

Item Gregorius Papa *Cypriano Diacono, lib.3. epiſt.6.*

PErlatum eſt ad nos Petronillam nomine de provincia Lucania genitam, per exhortationem Agnelli Epiſcopi fuiſſe converſam, reſque ſuas omnes, quas habere potuit, licet ſibi jure potuiſſent competere, tamen eaſdem monaſterio, quod ingreſſa eſt, etiam ſpecialiter donationis titulo contuliſſe.

Econtrà Paulus primus eremita in teſtamento 1 colobium ſuum Athanaſio Alexandrino Epiſcopo reliquit, tunicam verò beato Antonio. Sed aliud eſt de his, qui in monaſterium ingreſſi ſe & ſua tradiderunt, aliud de his, qui ſolitariam vitam ducentes, ſe nulli eccleſiæ tradiderunt 2. Illi ſemel tradita nulli tradere poſſunt: iſti nulli oblata liberè teſtari poſſunt.

1 ¶ In teſtamento] *Longè aliter B. Hieronymus in vita Pauli. Scribit enim beatum Antonium pallio, quod ei donaverat Athanaſius, Pauli corpus involviſſe, & addit,* ne quid pius hæres ex inteſtati bonis non poſſideret, tunicam ejus ſibi vindicavit, quam in ſportarum modum de palmæ foliis ipſe ſibi contexuerat.

2 ¶ Tradiderunt] *Sic eſt emendatum ex pleriſque manuſcriptis. Antea legebatur,* tradere poſſunt.

C. IX.

Item in authenticis *f, conſtitutione 9.*

SI qua mulier aut vir monaſticam elegerit vitam, & intraverit monaſterium, liberis non extantibus, monaſterio, quod ingreditur, res ejus competere jubemus.

a *Anſel. l.2. c.197.* b *al. convertendam.* c *al. converſione.* d *al compleverint.* e *Extra, de teſtamen. c. quia. Anſ. l.7. c.182.* f *Cod. de ſacroſ. eccleſ. auth. ſi qua mulier. Apud Iulianum anteceſ. novell.123. cap.96.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Sed ſi perſona liberos habens, antequam de rebus ſuis inter eos diſponat, monaſterium intret, liceat ei poſtea inter eos dividere, legitima *a* non diminuta: & quod eis non dedit, monaſterio competet. ¶ Sed ſi omnem ſubſtantiam inter filios dividere voluerit, ſua perſona filiis connumerata, partem ſibi retineat, quæ monaſterio competere debet. ¶ Sed ſi poſt ingreſſum moriatur, antequam inter eos dividat, filii legitimam percipiant, reliqua ſubſtantia monaſterio competente. *In authenticis* b *de monaſt. conſtitutio. 5. in collatio.* ¶ Nunc *c* autem cùm monachus factus eſt, hoc ipſo res ſuas obtuliſſe videtur, ſi prius teſtatus non ſit: & exinde judicio ejus ceſſante, lege diſponitur, ut ſi liberos habeat, in quos aut nihil, aut minus legitima portione quoquo donãdi titulo contulerit, eatenus ſubſtantiæ monaſterio deſtinatæ detrahatur, ne quid contingat circa liberos iniquum.

C. X.

Item ex novella 123. *d*

NOn liceat parentibus liberos, vel liberis parentes ab hæreditate repellere monachos factos: quamvis dum laici fuerant, in cauſam ingratitudinis inciderint. Item non liceat parentibus liberos ſuos ad ſolitariam vitam tranſeuntes abſtrahere monaſteriis.

¶ *Hoc caput expreſſè habetur apud Iulianum anteceſſorem, novella 123. cap. 59. In quo aliqui Gratianum reprehenderunt, qui hanc Iuliani epitomen videre minimè poterant.*

CAVSA XX.

DVo pueritiæ annos agentes à parentibus monaſterio traditi ſunt: unus invitus, alter ſpontaneus cucullam induit. Ad annos pubertatis venientes, invitus ad ſæcularem militiam rediit, ſpontaneus monaſterium diſtrictius petit.

1 *Nunc primùm quæritur, ſi in pueritiæ annis traditi, cogantur religionis propoſitum tenere.*

2 *Secundò, ſi præter voluntatem parentum tonſuram, vel religionis veſtem quis in pueritia accipiat, an poſſit ſibi detrahi, an non.*

3 *Tertiò, qui præter propriam voluntatem cucullam induerit, an cogatur eam retinere, an non.*

4 *Quartò, ſi ab uno monaſterio in aliud diſtrictius liceat alicui tranſire.*

QVÆSTIO I.

1 ps *QVòd intra annos pueritiæ traditi, cùm adulti fuerint, liberum habeant arbitrium manendi vel diſcedendi, probatur auctoritate* nonæ 1 ſynodi.

1 ¶ Nonæ] *In nonnullis vetuſtis exemplaribus eſt,* octavæ. *Verùm in octava ab Hadriano II. habita non habetur, ſed in libro B. Baſilii de inſtitutis monachorum, Ruffino interprete, cap. 8. Similia etiam ſunt apud eundem B. Baſilium in regulis fuſius diſputatis, cap. 15.*

C. I. ¶ *Virginitatis profeſſio quo tempore firma eſſe incipit.*

FIrma autem tunc erit profeſſio virginitatis, ex quo adulta jam ætas eſſe cœperit, & ea quæ ſolet apta nuptiis deputari, ac perfecta 1.

1 ¶ Ac perfecta] *Hæc non ſunt in eo Baſilii loco.*

Si virginitatis profeſſio tunc incipit eſſe firma, cùm ætas cœperit eſſe adulta, & religionis profeſſio tunc demum debet eſſe firma, cùm ad adultam ætatem perventum fuerit. Sed hic de illa profeſſione agitur, quæ in annis pueritiæ proprio arbitrio Deo offertur, quam non confirmat parentum conſenſus. Cæteris, quæ à parentibus Deo offertur profeſſio, inviolatam ſervari oportet.

a *al. legitimæ portione nulli.* b *Novella 26.* c *Cod. de Epiſcopis, & cler. authen. nunc autem.* d *Ibidem apud Iulianum anteceſ. cap. 59. & 60.*

C. II. ¶ *Non licet de monaſterio egredi quem pater vel mater intra annos infantiæ fecerit ordinari.*

Unde Gregorius *ſcribit ad Auguſtinum Anglorum Epiſcopum.*

ADdidiſtis *a* adhuc, quòd ſi pater vel mater filium filiámve intra ſepta monaſterii in infantiæ annis [...] regulari tradiderint diſciplina, utrum liceat eis [...] quam paupertatis *b* annos impleverint, egredi, & ma[-] trimonio copulari. Hoc omninò devitamus: & [...] nefas eſt, ut oblatis à Parentibus Deo filiis volupta[tis] fræna laxentur.

¶ *Sic etiam citat Ivo. Extat in epiſtola quarta Gregorii [...] ad Bonifacium legatum Germaniæ; & ſimile habetur in [...] Vuormacienſi, cap. 22.*

C. III. ¶ *Aut propria profeſſio, aut paterna devotio monachum facit.*

Item ex concilio Toletano 4. *c. 41.*

MOnachum *d* aut paterna devotio, aut propria profeſſio facit. Quidquid horum fuerit, alliga[tum] tenebit. Proinde his ad mundum revertendi [...] mus aditum, & omnes ad ſæculum interdicimus [...]

1 ¶ Alligatum] *In duobus Vaticanis conciliorum [...] & Lucenſi regio legitur,* allegatum.

C. IV. ¶ *In monaſterio perpetuò maneant, qui à parentibus traditi ſunt.*

Item Iſidorus.

QVicunque à parentibus propriis in monaſterio [...]rit delegatus, noverit ſe ibi perpetuò perma[nſu]rum. Nam Anna Samuelem puerum natum & ablactatum Deo cum pietate obtulit: qui & in miniſterio [tem]pli, quo à matre fuerat deputatus, permanſit, & ubi [con]ſtitutus eſt, deſervivit.

¶ *Hoc non eſt inventum in libris B. Iſidori: ſed [...]dus in expoſitione regulæ B. Benedicti, cap. 59. hoc idem [...]ro refert.*

C. V. ¶ *De eodem.*

Item ex regeſto Gregorii, *lib. 1. epiſt. 4. ad Anthemium.*

QVia *e* autem dura eſt in inſulis congregatio mona[-] chorum, etiam pueros in eiſdem monaſteriis [...] XVIII. annorum tempora ſuſcipi prohibemus: [...] nunc ſunt, tua eos providentia auferat, & in urbem [Ro]manam tranſmittat. Hoc & in Palmaria, aliiſque [...] te per omnia volumus cuſtodire.

C. VI. ¶ *Qui à progenitoribus monaſterio tra[-] ditus eſt, de eo egredi non licet.*

Item ex concilio Tribürienſi.

QVem *f* primogenitores ad monaſterium [...] runt, & in eccleſia cœpit canere, & legere, nec [uxo]rem ducere, nec monaſterium deſerere poterit: [...] diſceſſerit, reducatur: ſi tonſuram dimiſerit, rurſus [...] deatur: uxorem ſi uſurpaverit, dimittere compella[tur.]

C. VII. PALEA.

[*Item* ex pœnitentiali Theodori.]

INfans pro infante poteſt dari in monaſterio, quam[vis] alter vocatus *g* ſit. Tamen melius eſt votum ſolvere. Similiter & pecora æquali pretio (ſi neceſſe eſt) [...] dimenda.

2 pars. *Ex his auctoritatibus colligitur, quòd paterna pro[-] feſſio pueros tenet obligatos; nec licebit eis à propoſito diſce[dere ...] quod paterna devotione in puerilibus annis ſuſceperunt. [...] jicitur illud* Leonis Papæ, *epiſtol. 90. ad Ruſticum Epiſcopum, cap. 13. & 14.*

a *Ivo part. 7. c. 10.* b *al. ad pubertatis.* c *alit.* [...] d *Polyc. lib. 4. tit. 54. Anſelm. l. 7. c. 116. & l. 1. c. 6. Burch. l.* [...] *Ivo p. 7. c. 30.* e *Extra de regul. c. 1.* f *Burch. l. 1. c. 4*[...] *cap. 113.* g *fortè.] votus.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN